

[Jørgen Jørgensen.]

det er udtryk for, at disse partier nu anser situationen i verden for mindre faretruende end for et år tilbage. Hvis man bedømmer stillingen sådan, er det udtryk for et lyssyn overfor den verdenspolitiske situation, som er meget opmuntrende. Jeg anser som sagt ekspropriationsbestemmelserne for at være uden praktisk betydning, og de kan meget let tages ud, hvis man mener, at forholdene i verden ikke er af den karakter, som bestemmelserne tager sigte på.

Hovedspørgsmålet ved behandlingen af et lovforslag som dette er: er en bemyndigelseslov nødvendig, eller kan den undværes? Jeg mener ikke, tiden er inde til helt at undvære en lovgivning af denne karakter, og jeg kan derfor tilsige mit partis medvirken til en saglig drøftelse af lovforslaget med det mål for øje, at vi ved denne lejlighed på samme måde som sidste gang, loven var til behandling, stryger de bestemmelser, der ikke længere er nødvendige, og kun bevarer, hvad der er påkrævet for at gennemføre en forsvarlig anvendelse af landets økonomiske midler til indkøb af de mest nødvendige varer til produktion og forbrug og tillige sikre en rimelig fordeling af de nødvendige forbrugsvarer, så at knapheden på varer ikke i særlig grad kommer til at gå udover de dårligst stillede i samfundet. Det er denne lovs hovedformål, og efterhånden som den økonomiske udvikling gør det muligt, skal man naturligvis afvikle, hvad der ikke er nødvendigt. Under de afgørende forhandlinger vil vi lægge vægt på at få fastslået, hvor langt man i så henseende kan gå, uden at man ødelægger grundlaget for det, som hele tiden har været lovens mening: at vi skal kunne opfylde de handelsaftaler, vi træffer med andre lande, og sikre en rimelig fordeling af de nødvendige varer, som der er knaphed på, så at det bliver således her i landet, at man ikke på grund af ringere økonomiske kår stilles ugunstigere overfor livsvigtige fornødenheder.

Om det konservative forslag til beslutning kan man jo tale i udvalget, men jeg føler mig nu ikke så overbevist om, at en ny kommission med den foreslåede sammensætning vil være særlig hensigtsmæssig, i hvert fald ikke, hvis formålet skulle være at få en hurtig afvikling af restriktionerne. Den kommission, som de konservative foreslår, er jo sammensat af medlemmer fra kredse, som allerede i forvejen findes repræsenteret i vareforsyningsrådet, hvori alle de betydende erhvervs-mænd sidder, som handelsministeren, så-

vidt jeg forstår, stadig fører forhandlinger med, og hvori de pågældende har anledning til at fremføre deres synspunkter overfor handelsministeren om deres erhvervs stilling og naturligvis også deres synspunkter med hensyn til de restriktioner, som erhvervene føler sig trykket af. Jeg har megen frygt for, at en kommission af den sammensætning, det konservative parti foreslår, kun vil forsinke sagerne. Den vil i det væsentlige blive en genganger af et allerede bestående organ, og den vil meget let med den sammensætning, som er foreslået, kunne føre til det modsatte af det, jeg i hvert fald ønsker, at få restriktionerne afviklet hurtigt. Det er klart, at det er ønskeligt at have erhvervene med på råd, også når man skal ophæve restriktionerne, men en kommission, der virkelig skulle kunne tage nyt initiativ, fordomsfrit kunne stille forslag, der sigtede mod en afvikling, måtte nødvendigvis suppleres med medlemmer, der ikke var så bundne, som erhvervenes repræsentanter dog alligevel på mange områder er i dette spørgsmål. Jeg vil ikke afvise forslaget, jeg vil gerne være med til at drøfte det spørgsmål, som de konservative har rejst, men jeg tror ikke på hensigtsmæssigheden heraf, og jeg vil i hvert fald mene, at skulle en sådan kommission nedsættes, så måtte den have en noget anden sammensætning end foreslået, og forudsætningen for, at jeg i det hele taget vil være med til at drøfte spørgsmålet, er, at vi får sikkerhed for, at denne kommission ikke bliver det, jeg frygter for, en kommission, der vil sinke den afvikling, som for mig og mit parti er et virkeligt ønske.

Der er en bestemmelse i det konservative forslag til beslutning, som jeg heller ikke kan tiltræde, nemlig forslaget om, at folketinget skulle henstille til landbrugsministeren at tilbagekalde de af ham i henhold til lov om udførsel af landbrugsprodukter givne påbud om, at udførsel af landbrugets produkter kun må foregå gennem dertil af ministeren nedsatte udvalg. Mit parti har for nogen tid siden sendt en opfordring til den højtærede landbrugsminister om at få hele spørgsmålet om eksportudvalgenes stilling drøftet og undersøgt, og vi mener fremdeles, at det var meget ønskeligt, om en sådan drøftelse og undersøgelse kom i stand snart, men at tinget uden en forudgående drøftelse skulle opfordre landbrugsministeren til at tilbagekalde, d. v. s. ophæve, alle eksportudvalgene, det tror jeg dog er lidt hovedkulds, og det kan jeg ikke tilråde. Jeg vil anse det for mest praktisk,